

Lavantinske škofije

uradni list.

Vsebina. 18. Naznanilo smrti prevzvišenega in premilostljivega gospoda knezoškofa Lavantinskega. — 19. Odredba mrtvaških pobožnosti za rajnim Nadpastirjem in naročilo nadaljnjih molitev.

Vsemogočni Gospodar življenja in smrti je po svojih nam nerazumljivih sklepih odpoklical svojega zvestega služabnika na večno plačilo:

Prezvišeni in premilostljivi gospod

Dr. Mihael Napotnik

knezoškof Lavantinski v Mariboru,

Njih. Svetosti papeža hišni prelat in prisednik prestola, rimski grof, doktor bogoslovja, po najvišjih prejšnjih priznanjih pred kratkim odlikovan z redom Sv. Save I. stopnje, član in pokrovitelj mnogih pobožnih družb in dobrodelnih društev, častni občan več katerih občin itd. itd.,

so po šestmesečni hudi bolezni, katero so prenašali s svetniško vdanostjo v voljo božjo, po večkratnem prejemu svetih zakramentov, okrepčan z apostolskim blagoslovom rajnega papeža Benedikta XV., dne 28. marca 1922, ob 1/2 14. uri, v 72. letu življenja in 47. letu duhovništva mirno in blaženo zaspali v Gospodu.

Skozi 33 let so z oznanjevanjem božje besede, s pastirskimi listi in z drugimi spisi ter na škofijskih sinodah neutrudno učili in k vzveličanju vodili svoje duhovnike in vernike, katerim jih je Sveti Duh postavil za škofa. Njihovo delo bo v neminljivem spominu!

Pogrebne svečanosti se bodo vršile v ponedeljek, dne 3. aprila t. l. Ob 8. uri zjutraj bo truplo v hiši žalosti, Slomškov trg št. 19, blagoslovljeno in od tam v spremstvu duhovščine preneseno v stolno cerkev, kjer se bo pel mrtvaški oficij. Ob 10. uri predpoldne bo slovesna mrtvaška sveta maša, cerkveni govor in blagoslovitev mrliča. Zatem bo slovesni izprevod k baziliki Matere Milosti, kjer bodo preminuli Nadpastir v grobnici prav pod večno lučjo položen k počitku do vstajenja mrtvih.

Duša nepozabnega kneza in škofa bodi duhovščini in dobrim vernikom za vselej priporočena v pobožno molitev.

Večna luč naj jim sveti, naj počivajo v miru!

V Mariboru, dne 28. marca 1922.

Kn.-šk. Lavantinski stolni kapitelj.

Odredba

mrtvaških pobožnosti za rajnim Nadpastirjem in naročilo nadaljnjih molitev.

Castiti duhovniki in blagi verniki se živo spominjajo, kako genljivo so naš zdaj na mrtvaškem odru počivajoči Nadpastir pri birmskih in drugih cerkvenih svečanostih oznanjevali božjo besedo. Ob takih priložnostih, zlasti pri posvečevanju zvonov, so se Prevzvišeni navadno priporočili vsem pričujočim v molitev, češ, kadar bodo slišali zapeti zvon in se jim bo reklo, da je v Mariboru umrl mož, ki je vse moči trudapolnega življenja žrtvoval za dušno vzveličanje svojih škofljanov — takrat naj molijo zanj, da mu Bog podeli večni mir in pokoj.

Napovedani tužni dogodek je zdaj nastopil. Usta, iz katerih je beseda božja donela tako pretresljivo, da se ji ni moglo nič ustavljati, ne srce in ne solza v očesu, ta usta so za vselej zaprta.

V zmislu večkrat izražene želje preminulega gosпода knezoškofa so častiti dušni pastirji naprošeni:

1. Da dajo brž po prejemu tega poročila ob primernem dnevnem času najmanj pol ure v treh presledkih zvoniti z največjim zvonom v župnijski cerkvi in, če mogoče, tudi v morebitnih podružnicah.

2. Da naznanijo vernikom smrt premilostljivega Nadpastirja ter jih opomnijo, da naj molijo za Njih dušni mir.

3. Da odredijo za dan pogreba med 11. in 12. uro predpoldne (ali ob času v naslednji točki naprošenega mrtvaškega opravila) vsaj polurno zvonjenje z vsemi zvonovi.

4. Da povabijo župljane k slovesni mrtvaški sveti maši, ki bi se naj v župnijskih cerkvah služila ali na dan pogreba ali pa drug primeren dan po prejšnjem oznanilu.

5. Sepulto Episcopo, donec de novo Successore provisum fuerit, preces ad Deum continue offerendae sunt pro opportuna novi Episcopi electione impetranda ... ut Deus nobis quamprimum concedere dignetur novum et bonum Pastorem, qui ecclesiam Lavantinam regere et animarum curam digne et fructuose habere valeat et possit. (Caeremoniale Episcoporum, lib. II. cap. XXXVIII. num. 27).

Kn. šk. Lavantinski stolni kapitelj v Mariboru,

dne 28. marca 1922.

Martin Matek,

stolni prošt.